

Byla C-342/03

Ispanijos Karalystė prieš Europos Sąjungos Tarybą

„Bendra prekybos politika — Tuno konservai iš Tailando ir Filipinų —
Tarpininkavimas PPO — Reglamentas (EB) Nr. 975/2003 — Tarifinė kvota“

Generalinio advokato F. G. Jacobs išvada, pateikta 2004 m. gruodžio 2 d. . . . I - 1978
2005 m. kovo 10 d. Teisingumo Teismo (pirmoji kolegija) sprendimas I - 1988

Sprendimo santrauka

- 1. Bendra prekybos politika — Prekyba su trečiosiomis šalimis — Bendrijos preferencijos principas — Reikšmė*
- 2. Bendra prekybos politika — Prekyba su trečiosiomis šalimis — Tarifinių priemonių priėmimas — Reikalavimas, kad nebūtų jokio neigiamo poveikio Bendrijos gamintojams — Nepriimtinumai*

3. *Ieškinys dėl panaikinimo — Pagrindai — Ūkio subjektų teisėtų lūkesčių pažeidimas, kuriuo remiasi valstybė narė — Priimtinumumas*
4. *Bendra prekybos politika — Bendrijos institucijų teisės aktų leidyba — Diskrecija — Ūkio subjektų teisėti lūkesčiai, kad esama situacija bus išlaikyta — Nebuvimas (Tarybos reglamentas Nr. 975/2003)*
5. *Institucijų aktai — Motyvavimas — Pareiga — Apimtis — Reglamentai (EB 253 straipsnis)*
6. *Ieškinys dėl panaikinimo — Pagrindai — Piktnaudžiavimas įgaliojimais — Sąvoka*

1. Nors „Bendrijos preferencija“ yra viena iš politinio pobūdžio nuostatų, kuriomis rėmėsi Bendrijos institucijos nustatydamos prekybos su trečiosiomis šalimis tvarką, ši preferencija nėra joks teisinis reikalavimas, kurio nesilaikymas galėtų nulemti antrinės teisės akto negaliojimą.

aplinkosaugos bei prekių kokybės kontrolės sukuriamos skirtingos konkurencinės sąlygos.

(žr. 18, 19 punktus)

Toks draudimas kliudytų Bendrijai prisidėti prie laipsniško tarptautinės prekybos kliūčių šalinimo. Iš esmės bet koks maitos mokesčių sumažinimas gali tam tikru Bendrijos gamintojams nenaudingų būdu paveikti konkurenciją tarp iš trečiųjų šalių importuotų prekių ir lygiavėrių Bendrijos prekių. Aiškinti priešingai reikštų, kad Bendrija niekada negalėtų sumažinti maitos mokesčių už importuotas prekes.

2. Bendrijos teisė nedraudžia priimti tarifinių priemonių, kurių galimos pasekmės konkurencijai apsiriboja tuo, kad sumažėja atitinkamų gamintojų užsakymų, be to, dėl atitinkamos trečiosios šalies ir Bendrijoje skirtingų socialinių sąnaudų,

(žr. 24–25 punktus)

3. Nors galimybė pasinaudoti teisėtų lūkesčių apsauga priklauso kiekvienam ūkio subjektui, kuriam institucija sukėlė pagrįstų vilčių, niekas nedraudžia pačiai valstybei narei, pareiškus ieškinį dėl panaikinimo, teigti, kad institucijos teisės aktas pažeidžia tam tikrų ūkio subjektų teisėtus lūkesčius.

(žr. 47 punktą)

4. Jei ūkio subjektai gali numatyti jų interesus paveikslančios Bendrijos priemonės priėmimą, negali būti remiamasi teisėtų lūkesčių apsaugos principu.

Kalbant apie bendrą prekybos politiką, kadangi Bendrijos institucijos, rinkdamosi būtinas jos įgyvendinimo priemones, naudojasi diskrecija, ūkio subjektų teisėti lūkesčiai, kad esama situacija bus išlaikyta, nėra pateisinami.

(žr. 48, 49 punktus)

5. EB 253 straipsnyje numatyta pareiga motyvuoti Bendrijos reglamentus reiškia, jog turi būti aiškiai ir nedviprasmiškai išdėstytas aktą priėmusios institucijos argumentavimas, kad suinteresuotieji asmenys galėtų žinoti teisės akto priėmimo priežastis, o Teisingumo Teismas – atlikti teisminę kontrolę.

Jei kalbama apie bendrojo taikymo teisės aktą, motyvavimas gali apsiriboti jo priėmimą lėmusia bendra situacija ir juo siekiamais bendrais tikslais.

(žr. 54, 55 punktus)

6. Aktas laikomas priimtu piktnaudžiaujant įgaliojimais tik tuomet, jei, remiantis objektyviais, tinkamais ir suderinamais duomenimis, paaiškėja, kad jis buvo priimtas išimtinai ar bent jau iš esmės siekiant kitų nei nurodytų tikslų arba siekiant išvengti Sutartyje numatytos konkrečiomis aplinkybėmis taikytinos procedūros.

(žr. 64 punktą)